

Gabija

2014-02-28 Nr. 2 (27)

Visų klasių moksleiviai, visų mokomųjų dalykų mokytojai, vienykitės!
Tenegęsta Jumyse meilės, vilties, gerumo, mokslo šviesa!

Misija – 100 dienų

Ne Sočis, bet...

Štai kaip dvyliktokai skuba gyventi...

Šiame numeryje skaitykite

**100 dienis visame gražume
Krepšinis pas mus
Kalba gimnazijos prezidentė
Į pagalbą profesijos pasirinkimui
Reklama**

Gyvenimas – pasirinkimas. Nepajėgi kontroliuoti orų ir kitų žmonių jausmų, bet gali valdyti savo jausmus ir veiksmus. Juo daugiau pratinsiesi teigiamai mąstyti, juo lengviau pašalinsi kliūtis į tokį gyvenimą, kokio trokšti. Tu labiau valdai padėtį, nei manai – ypač tada, kai gyvenimas lekia kaip traukinys. Tik tu gali pristabdyti tą traukinį, todėl skirk laiko išsiaiškinti, kas tavo gyvenime kelia sąmyšį ir kaip jį suvaldyti.

Anoniminiai Pa linkėjimai

- Palinkėsiu kaip saviems. Chebra, pažymiai gyvenime nėra svarbiausia, tai neparodo jūsų žinių, mokykloj dažniausiai net nėra reikalingos žinios, kurių reikia gyvenime. Bet gyvenimas prasideda baigus mokyklą, o kad tas gyvenimas prasidėtų, reikia baigti mokyklą, o norint baigti, reikia ir žmoniškų rezultatų. Ir dar, daug yra neapsisprendusių, kuo nori būti, tad kuo greičiau apsispręskit, nes taip palengvinsit savo dalią mokykloje, galėsit koncentruotis ties tais dalykais, kurių jums reikės savo specialybei, tuomet nereikės mokytis beprasmiškai dalykų, kurių jums neprireiks.

- „Mokytis, mokytis ir dar kartą mokytis“ - aš iš tokių palinkėjimų tik nusijuokdavau, tačiau, kai atėjo laikas parodyti žinias, jaučiasi daug spragų, dėl kurių esu pati kalta. Taigi, neatidėliokite darbų paskutinei dienai, būkite atidūs ir pastabūs.

IŠTVERMĖS JUMS IR KANTRYBĖS EINANT ŠIUO NELENGVU KELIU!

- Tirl! pirl! tra lia lia ... Džiaukitės gyvenimu ir nebijokite elgtis kaip vaikai. Jūs gyvenate sau, o ne aplinkiniams.

- Išnaudokite visas gimnazijos teikiamas galimybes maksimaliai, nes 4 metai prabėga labai greitai ir tenka gailėtis, kad nespėjai vieno ar kito dalyko dar išbandyti.

- MOKYKITĖS, kol dar nevēlu, nes po to gailėsitės, kad nepradėjote (atsakingai) mokytis anksčiau. Gerbkite, mylėkite mūsų Gimnazijos mokytojus! Visi jie nuostabūs! Blogų mokytojų nebūna, būna tik blogi(tingūs) mokiniai.

-Mielieji, kad ir kaip banaliai beskampbėtų frazė – „Mokykitės, mokykitės ir dar kartą mokykitės!“ Toks būtų

Galbūt nesitiki pasieksi savo tikslą ir įgyvendinsi svajonę – tai dėl to, kad stengiesi gyventi ateityje. Gyvenk dabartyje, ir prieš tave nusities kelias į tikslą ir svajones.

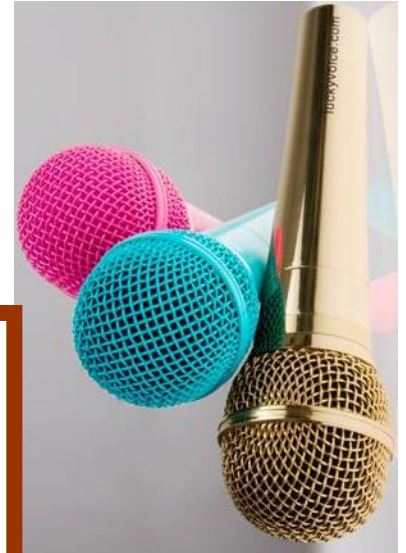
Bet jeigu atrodo, kad vargsti ir nieko nepasieksi, vadinasi, eini ne tuo keliu. Išanalizuok savo veiksmus, stenkis, kad kiekvienas žingsnis teiktų džiaugsmą. Tada suprasi, kad gyvenimas suteikia tai, ko trokšti.

ir mano palinkėjimas (vis dėlto mus sieja mokykla ir kažko daugiau neprilinkėsime), kantrybės, noro mokytis bei siekti užsibrėžtų tikslų!“ „Neapleiskite vestibulio, kad niekada nebūtų ten tuščia :)“

Garsinkit mūsų gimnaziją!

Šventės. Taip norisi su kuo nors pasišnekėti, mintimis pasidalinti. Tad keliems atsitiktinai sutiktiems gimnazijos darbuotojams pateikėme kelis klausimus apie šimtadienį. Taigi

INTERVIU

1. Kokia jūsų nuomonė apie šimtadienį?
2. Ar pamenate savo šimtadienį?
3. Ar manote, jog ši šventė yra reikalinga mokyklos dvyliktokams?
4. Galbūt per visus metus, kai dirbate mokykloje, įsiminė koks nors šimtadienis?
5. Ko mūsų gimnazijos šimtadieniams trūksta? O gal jie tobuli?
6. Ar sunku kiekvienais metais atsisveikinti su mokyklą baigiančiais abiturientais?
7. Ko galėtumėte palinkėti mūsų abiturientams artėjančio šimtadienio, egzaminų ir išleistuvių proga?

.....SU psichologe Karolina Jatautaite.....

1. Šimtadienis – tai graži šventė, kurios metu dvyliktokai gali atsipalaiduoti, pasilinksinti, bet kartu tai ir signalas, kad liko 100 dienų iki egzaminų, signalas, kad mokiniams reikia susikaupti ir ruoštis.
2. Taip.
3. Manau, kad reikalinga. Tai lyg mokyklos tradicija, kurios laukia ir mokiniai, ir mokytojai.
4. Visi šimtadieniai savotiškai įdomūs, unikalūs ir įsimintini.
5. Kiekvienas šimtadienis yra skirtingas, todėl atsakyti labai sudėtinga.
6. Šiek tiek sunku, tačiau džiaugiuosi dėl jų, nes jie atveria duris į naują gyvenimo etapą.
7. Šimtadienio metu linkiu pasilinksinti, o po jo susikaupti ir be baimės ruoštis egzaminams bei juos išlaikyti. Tikiu, kad kiekvienas išeidamas iš mokyklos iš čia išsineš daug gražių prisiminimų. Linkiu atrasti savo kelią į sėkmę ir ryžtingai juo eiti!

*Kalbino Kamilė Skurvydaitė
ir Viktorija Kervytė, 2 d*

.....SU mokytoja Kristina Petrulevičiūte.....

1. Manau, šimtadienio reikia, nes tai graži šventė.
2. Gėda net pasakyti prieš kiek metų tai buvo, nieko nepamenu.
3. Šimtadienis jau yra tapęs mokyklos tradicija, norint ją laužyti reiktų pačių mokinių atsiklausti.
4. Taip, labiausiai įsiminė mano sūnaus ir pirmųjų auklėtinių šimtadieniai. Kodėl būtent šitie? Pamenu, kad labai daug juokėmės, dar nebuvo tokio brutalumo, buvo smagūs neįžeidžiantys personažai, neseniai buvo atsiradusios tos dvi blondinės, kurias be abejo parodijavo. Sūnaus šimtadienyje atsirado dar viena tradicija – fotografuotis. Susirinko be galo daug tėvų, buvau labai nustebinta.
5. Tobulumui ribų nėra, kiekviena laida sugalvoja kažką sava, skirtingai, įdomiai.
6. Visai nesunku, jei tai ne tavo auklėtiniai, be abejo, priklauso nuo prisirišimo, kaip gerai

sutardavom, kiek bendravom. Kartais trūksta kai kurių mokinių, bet gailėti nereikia, reikia užleisti vietą kitiems.

7. Švęsti protingai ir suprasti, kad niekas dar gyvenime nesibaigia, pasibaigus vienai šventei ateina kita. Ir be abejo, sėkmės laikant egzaminus!

Kalbino Agnė Paulauskaitė, 1 b

INTERVIU

1. Kokia jūsų nuomonė apie šimtadienį?
2. Ar pamenate savo šimtadienį?
3. Ar manote, jog ši šventė yra reikalinga mokyklos dvyliktokams?
4. Galbūt per visus metus, kai dirbate mokykloje, išiminė koks nors šimtadienis?
5. Ko mūsų gimnazijos šimtadieniams trūksta? O gal jie tobuli?
6. Ar sunku kiekvienais metais atsiveikinti su mokyklą baigiančiais abiturientais?
7. Ko galėtumėte palinkėti mūsų abiturientams artėjančio šimtadienio, egzaminų ir išleistuvių proga?

.....SU Donatu Žvaginiu.....

1. Tai yra išpėjimas ir priminimas abiturientams apie artėjančią mokslo šioje mokykloje, bet ne gyvenime pabaigą ir egzaminus. Taip pat tai galimybė pasilinksminti. Šios šventės metu mokinių dar neslegia rūpesčiai, dar nėra taip liūdna, nes egzaminai toli - už 100 žingsnių, t.y. dienų.

2. Tada šimtadieniai buvo švenčiami kitaip: su tėvais ir mokytojais. Atsimenu, vyko prie stalų, be jokio alkoholio, tačiau su kava bei arbata. Šimtadienis mums buvo tarsi profesinio orientavimo vakaras su įvairių specialybių atstovais. Toks vakaras – puiki

pagalba pasirenkant ateities kelią.

3. Taip, būtinai reikalinga. Ypač tam, kad būtų galima atsipalaiduoti.

4. Kiekvienas yra kitoks ir savaip išimintinas, be to šventės kasmet keičiasi. Anksčiau dalyvaudavo pasirodymuose ir patys dvyliktokai, dabar tik trečiokai. Taip pat naudojama vis daugiau technikos, tai negyva, tačiau galima įdomiau pasiruošti. Man įdomiausias buvo prieš kokius 10 metų suaugusiųjų klasės šimtadienis. Išiminė labai betarpiškas bendravimas, didelis noras, aktyvumas, linksmybės ir tuo pačiu pagarba visiems. Tolerancija ir taktas. Renginys ne dėl pliusiuko, o dėl savęs ir savo klasiokų, mokytojų. Tikra šventė.

5. Tobulėjimui ribų nėra, bet negaliu pasakyti, jog nėra ryškių trūkumų. Kas nieko nedaro, tas ir neklysta. Manau, kad šimtadieniai yra skoningi. Trečiokams būna „smagu“ aukštaitiškai, nes jie kuria programą, o ketvirtokams „smagu“ žemaitiškai, nes iš jų lengvai pasišaipoma ir pats renginys juk yra skirtas jiems.

6. Atrodo išeis ir viskas sugrius, bet taip nebūna. Visada liūdna atsiveikinti, bet juk šimtadienis - tai dar ne išleistuvės, net ne paskutinis skambutis. Tik priminimas – ne už kalnų jau...

7. Linkiu, kad pusatestatis būtų nepaskutinis gautas dokumentas. Taip pat linkiu, kad likus šimtui dienų ar mažiau iki egzaminų, abiturientai nelauktų atostogų, nes jų nebebus.

P.S.

Nuotraukos iš šimtadienio šventės.

Dėmesio visiems kuriantiems ką nors ant popieriaus, iš popieriaus, popieriuje, su popieriumi, skelbiamas konkursas P

Išsamesnė informacija sausio numeryje – skaitykite. Arba kreipkitės

gabijal@info.lt

Gimnazijos krepšinio lyga: šiemet laimėjo antrokai

Jau du mėnesius kovojo krepšinio komandos tarpklasinėse Pr. Žadeikio gimnazijos varžybose. Ir štai finalas.

Vasario 5 dieną gimnazijos sporto salėje susitiko antrų klasių krepšinio rinktinė ir III b klasės komanda. Rungtynės prasidėjo nervingai. Kova buvo įtempta. Iš pradžių ilgokai pirmavo trečiokai, bet po ilgosios pertraukos į priekį išsiveržė antrokai. Vis tik laimėjo ir „auksą pasiėmė“ antrų klasių rinktinė. Jie ir laimėjo devyniolikos taškų skirtumu.

Per rungtynių pertraukas vyko visokiausių konkursų, tokių kaip tritaškių ir baudų metimo. Tritaškių metimo konkurse geriausiai pasirodė Martynas Rimkus, o baudų metimo konkursą laimėjo Deivydas

Ledinauskas. Geriausiai žaidęs antros klasės gimnazistas Dovydas Gadeikis pateko į simbolinį penketuką kaip jauniausias ir rezultatyviausias žaidėjas. Viso turnyro rezultatyviausias žaidėjas buvo Mantas Kontvainis iš III b klasės. Naudingiausiu vidurio puolėju buvo pripažintas Dovydas Jonušas. O vidurio puolėjų pozicijoje naudingiausiu išrinktas Martynas Rimkus. Laimėtojai gavo medalius, šakotį ir „Sprite“ su „Coca Cola“. Štai taip linksmai ir baigėsi šiemetinė gimnazijos krepšinio lyga.

Modestas Paulauskas, 2d

Valdžia ir demokratija Valdžia ir demokratija

Interviu su gimnazijos moksleivių prezidentė

- Kaip jautiesi būdama mokyklos prezidentė? Ar šios pareigos atima daug laiko?

- Būdama mokyklos prezidentė jaučiuosi paprastai, kaip ir kiekvienas mokinys, ir nemanau, kad turėčiau kažkuo skirtis todėl, kad esu prezidentė, tik, manau, pati turiu rodyti gerą pavyzdį kitiems mokiniams. Na, o šios pareigos atima šiek tiek laiko, bet ne per daugiausiai, nes pagrindiniai darbai, aptarimai vyksta pertraukų metu, o tik kai organizuojame ką nors konkrečiau, gali tekti susirinkti ir po pamokų ar vakare, bet kadangi esu ne viena, o su visa prezidentūros ir PVK komanda, tad pasiskirstę darbais viską galime atlikti sutaupydami daug laiko.

- Tavo nuomone, mokyklos prezidentu gali būti kiekvienas ar tik „išrinktasis“?

- Beveik kiekvienas, svarbu, kad žmogus mokykloje turėtų kitų pasitikėjimą, būtų pavyzdys kitiems, turėtų idėjų, o svarbiausia mokėtų suburti komandą.

- Kokią veiklą laikai naudinga ir patartum ja užsiimti kitiems?

- Į šį klausimą sunku atsakyti, nes kiekviena veikla yra savaip naudinga. Prisijungus prie PVK mokinys išmoka dirbti komandoje ir iš arčiau pamato renginio organizavimą, lankant dramos būrelį tobulinami kalbos bei kūno kalbos sugebėjimai, lankant sporto būrelį lavinamas išsvermingumas, orientacija, koordinacija ir t.t., tad negalėčiau išskirti konkrečios veiklos, nes kiekvienam žmogui reikia skirtingų dalykų, bet nors vieną būrelį kiekvienas mokinys turėtų pasirinkti. Netgi siūlyčiau idėją, jog tai būtų privaloma, ir kiekvienas mokinys save tobulintų savo srityje ne tik per pamokas ir asmeniškai namuose, bet ir su bendraminčiais po pamokų.

- Kokia tavo nuomonė apie šiuolaikinį jaunimą?

- Aš manau, kad šiandien išsiskiria trys ryškios jaunimo grupės. Pirmoji grupė mokinių, kurie labai susikoncentravę į mokslą ir į savo ateitį, nuosekliai dirba, mokosi. Dauguma juos vadina moksluokais. Antroji grupė - tai tie, kuriems vien pamokų neužtenka ir jie nori kažko daugiau. Tai tie, kurie lanko įvairius būrelius, lankosi įvairiausiuose renginiuose, domisi įvairia veikla savo mokykloje ir visur dalyvauja. O trečioji grupė yra tų jaunuolių, kuriuos šiandien sunku sudominti. Jiems viskas neįdomu, jiems nerūpi, kas ir kur vyksta pasaulyje, jiems svarbu tik susitikti su draugais laisvoje „hatoje“. Bet kiekvienas žmogus yra skirtingas, tad visose mano paminėtose grupėse yra ir vartojančių alkoholį ir visišku abstinenciu ir kultūringų žmonių ir bet kokiais žodžiais besisvaidančių, bet kiekvienas yra savotiškai įdomus ir nė vieno negalima nuvertinti.

- Kaip vertini mokinių elgesį mokykloje ir už jos ribų?

- Mokykloje dauguma mokinių elgiasi protingai ir saugo mokyklą, save ir mokytojus, bet, deja, pasitaiko atvejų, kai susiduriame su chuliganizmu. Tas pats vyksta ir už mokyklos ribų, vieni saugoja save, kitus, savo aplinką, o kiti mato tik save ir mano, kad ne jis turi rūpintis savo šalimi ir visu pasauliu, o šalis turi rūpintis juo.

- Kokia tavo nuomonė apie šiuolaikinę jaunimo subkultūrą (gotus, pankus, metalistus ir pan.)?

- Visi skirtingi - visi lygūs. Nemanau, kad vieni ar kiti kažkuo blogesni, kad jie negali kažko pasiekti, kad jų „lygis“ yra kitoks. Jei žmogus taip jaučiasi gerai ir tik taip save moka išreikšti, kodėl gi ne?

TĘSINYS 6 pusl.

Interviu su gimnazijos moksleivių prezidente

- Kadangi esi mokyklos prezidentė, susiduri su problemomis. Kokios jos dažniausiai būna?

- Ne vienas tikisi kažko ypatingo ar neįgyvendinamo, o dažniausiai to tikisi tie, kurie patys nenori nieko daryti ir prie nieko prisidėti, nori matyti tik rezultatą.

Pagrindinė problema - mokinių neaktyvumas. Kai vyksta akcijos ar renginiai, vis tie patys veidai, o kur kiti? Būtent šią problemą ir bandome spręsti.

- Tavo patarimas, kaip reikia elgtis, kad taptum lyderiu?

- Nekalbėti to, ko nereikia, įgyti kitų pasitikėjimą, išmokti vadovauti grupei, o svarbiausia pats žmogus, jo vertybės, bendravimas, supratimas, apsiskaitymas, etiketo žinojimas.

- Kaip siūlytum pajvairinti popamokinę veiklą mokykloje?

- Siūlau mokiniams aktyviau įsitraukti į įvairios, kad ir labai paprastos (geriausiai savo mėgstamos) veiklos kūrimą, nereikia suorganizuoti visko, bet bent pateikti idėjų, o ne laukti, kol kas nors ką nors padarys, nors pats nieko nenori galvoti, tik gauti rezultatą.

- Daug kas sako, kad Lietuvoje neverta studijuoti ir dirbti. Ar sutinki, kad vienintelė gero gyvenimo išeitis – užsienis?

- Labiau nepritariu nei pritariu. Geras gyvenimas nėra vien pinigai, kuriais šiandien matuojama viskas, deja, net žmogaus gyvybė jau nuperkama. Pritariu, kad užsienyje gerai, nes lengvesnės pragyvenimo sąlygos ir didesnis darbo užmokestis, bet, kaip sakiau, pinigai neturi būti pirmoje vietoje. Daugiau plusų užsienyje nematau, o minusų kur kas gausiau: svetima kalba, svetima kultūra, svetimi žmonės, svetima aplinka, kitas gyvenimo būdas, be to, atvykėlis visada ir bus vadinamu atvykėliu ir jo niekas užsienyje nepripažins savu, tik anūkai ar proanūkiai galės būti vadinami vietiniais. Todėl nemanau, kad turime bėgti iš savo šalies, nes čia atrodo blogai, turime patys kurti savo valstybę, o ne reikalauti, kad tik valstybė rūpintųsi mumis. O apie užsienį galima pasakyti: „Visur gerai, kur mūsų nėra“.

Gimnazijos prezidentę kalbino Monika Vaserytė iš 3 c

STUDIJOS, DARBAS, KARJERA STUDIJOS, DARBAS, KARJERA AR JAU GALVOJAME,

KAS BUS RYTOJ?

Sausio 31d. mūsų gimnazijoje vyko kasmetinis renginys – „Studijos. Darbas. Karjera“. Renginyje dalyvavo net 25 svečiai. Tiesa, prieš susitikimą aktų salėje jie lankėsi klasėse ir kalbėjosi su gimnazistais ir jų auklėtojais. Didžioji dalis svečių buvo studentai, o likę jau dirbantys ir karjerą pasiekę suaugusieji.

Susitikimo metu svečiai pasakojo apie savo karjeros pradžią, kodėl pasirinko vieną ar kitą specialybę. Susirinko studentai, pasirinkę įvairias specialybes – finansų, draudimo, matematikos, pastatų inžinerinių sistemų, kineziterapijos, ugniagesių, odontologijos, kūrybos komunikacijos, grafinio dizaino, skulptūros, finansų, hidrologijos ir okeanografijos ir kt. Išgirdome nemažai patarimų ir paskatinimų, kaip siekti savo tikslų:

- * Niekada negali žinoti, kur gali save atrasti
- * Patarina apie savo karjerą rimčiau galvoti jau 10 klasėje
- * Nesijaudinti, kai nežinai, ko nori, nes laiko dar yra
- * Reikia išnaudoti kiekvieną galimybę
- * Klausyti širdies, tėvų ir smegenų
- * Atsižvelgti į savo galimybes

Studentai dėkojo savo mokytojams už pagalbą, pasakojo, ko reikia studijuojant. Linksmi pasijuokėme iš kai kurių studentų pasakojimų apie savo nuotykius egzaminų metu. Pavaduotoja D. Kazlauskienė džiaugėsi, jog išvykęs jaunimas nepamiršta žemaičių kalbos.

Manau, tokie renginiai mokykloje yra tikrai naudingi, nes iš studentų galime išgirsti, kas mūsų laukia netolimoje ateityje. Jie gali pasidalinti su mumis savo patirtimi ir žiniomis.

Labai ačiū Gintai Jankauskaitei, Mantui Jonkui, Vaidotui Januškai, Monikai Rimkutei, Eglei Jaskaudaitei, Editai Tamošauskaitei, Tomui Jazbučiui, Audriui Mažeikai, Gintarei Matutytei, Akvilei Tubinaite, Mindaugui Tubinui, Dainiui Cuberai, Robertui Šakaliui, Pauliui Mockui, Dovilei Rancaitei, Eglei Vyšniauskaitei, Ramunei Pakulytei, Rimvydui Grigui, Raimondai Šiudeikytei, Agnei Dapšytei, Hubertui Valbasui, Sigitui Adomauskui, Gintautui Kavalenkai ir Audriui Čepauskui. Ačiū jums už tai, kad parodėte norą pasidalinti su mumis savo patirtimi ir žiniomis. Taip pat ačiū auklėtojams ir pavaduotojai Danutei Kazlauskienei, skatinusioms mokinius pradėti galvoti apie savo ateitį!

Kamilė Skurydyaitė, 2 d

